

Rs.br. 21/16

PRIVREDNI SUD CRNE GORE, i to sudija Danijela Vukčević, postupajući u pravnoj stvari predlagača „MS Invest INC“ , Belize, Ul. Tangerine br. 24, Belmopan kojeg zastupa punomoćnik Darko Dragović, advokat iz Podgorice, protiv protivnika predlagača Glukhovtsev Vsevolod iz Ruske Federacije, kojeg zastupa punomoćnik Milica Đedović, advokat iz Podgorice, radi priznanja strane sudske odluke, donio je dana 16.03.2017. godine,

RJEŠENJE

ODBACUJE SE predlog za priznanje strane sudske odluke predlagača „MS Invest INC“, Belize, za priznanje strane sudske odluke – rješenja Nikulinskog Rejonskog suda grada Moskve, poslovne oznake br. 2-41/14 od 29.08.2014. godine.

Obrázloženje

Predlagač „MS Invest INC“, Belize, podnio je ovome суду, preko punomoćnika predlog radi priznanja strane sudske odluke - rješenja Nikulinskog Rejonskog suda grada Moskve, poslovne oznake br. 2-41/14 od 29.08.2014. godine. U predlogu je naveo da je navedenom odlukom pravosnažno okonačan postupak za utvrđenje ništavosti agentskih ugovora i aneksa na iste od 07.03.2007. godine i 12.05.2008. godine po tužbi tužioca – predlagača protiv tuženog – protivnika predlagača kao i po protivtužbi protivnika predlagača. Imajući u vidu da je rješenjem ovoga suda P. br. 456/16 od 21.10.2016. godine, prekinut postupak u toj pravnoj stvari do okončanja postupka za priznanje predmetnog rješenja, pokrenuo je ovaj postupak. Uz predlog je dostavio ovjereni prepis navedenog rješenja u originalu i kopiji prevedenoj od strane sudske tumača za ruski jezik Aleksandru Bogojević iz Podgorice sa potvrdom o pravosnažnosti Nikulinskog Rejonskog suda grada Moskve br. 2-41/14 od 12.08.2016. godine. Predložio je da sud doneše rješenje o priznanju navedene strane sudske odluke na način da se citirana odluka izjednačava sa odlukom suda Crne Gore i proizvodi pravno dejstvo u Crnoj Gori.

U odgovoru na predlog, protivnik predlagača je preko punomoćnika isti osporio obzirom da nije dostavljena odluka na koju se predlagač poziva, a iz dopisa Nikulinskog Rejonskog suda od 12.08.2016. godine, proizilazi da je podnijet zahtjev tom Sudu za dobijanje kopije rješenja iz kog razloga je neophodno da predlagač dostavi original rješenja sa klauzulom pravosnažnosti. Takođe je ukazao da predlagač nije dostavio odluku o pravnosnažnosti pomenutog rješenja u skladu sa članom 142 Zakona o međunarodnom privatnom pravu. Predložio je da sud odbije predlog kao neosnovan.

Članom 1 Zakona o međunarodnom privatnom pravu ("Službeni list CG", br. 1/2014, 6/2014, 11/2014, 14/2014 i 47/2015), predviđeno je da se ovim Zakonom uređuju pravila za određivanje mjerodavnog prava u privatnopravnim odnosima sa međunarodnim elementom (u daljem tekstu: kolizione norme), pravila o nadležnosti sudova i drugih organa za raspravljanje tih odnosa i pravila postupka, kao i pravila za priznavanje i izvršenje stranih sudskih i arbitražnih odluka i odluka drugih organa.

Članom 2 istog Zakona predviđeno je da se ovaj Zakon ne primjenjuje na odnose iz člana 1 ovog zakona, ako su ti odnosi regulisani međunarodnim ugovorom ili drugim zakonom.

Ugovorom između Jugoslavije i Saveza Sovjetskih Socijalističkih Republika o pravnoj pomoći u građanskim, porodičnim i krivičnim stvarima od 24.02.1962.godine, koji je ratifikovan Uredbom o ratifikaciji objavljenoj u „Službenom listi SFRJ – međunarodni ugovori i drugi sporazumi“ br. 5/63, a koji je Crna Gora preuzeila Odlukom o proglašenju nezavisnosti Republike Crne Gore („Službeni list RCG“ br. 36/2006 od 05.06.2006. godine), između ostalog uređeni su uslovi i postupak priznanja i izvršenja sudskih odluka donijetih na teritoriji druge strane ugovornice, pa je odredbom člana 51 stav 2 navedenog Ugovora predviđeno da se zahtjev za priznanje ili izvršenje podnosi суду koji je у тој ствари донио оdluku u prvom stepenu, a да ће тај суд заhtjev dostaviti надлеžном суду друге strane ugovornice на начин предвиђен у члану 3 navedenog Ugovora. У ставу 3 истог člana predviđen je izuzetak koji se odnosi na situaciju kada лице које тражи принудно изvršenje има пребивалиште или боравиште на територији стране ugovornice у којој треба спровести изvršenje у којој ситуацији се заhtjev за priznanje или izvršenje може поднijeti и непосредно надлеžном суду те стране ugovornice.

Budući da je sjedište predлагаča u državi Belize, to je primjenom člana 51 stav 2 navedenog Ugovora, predлагаč bio dužan da predlog za priznanje i / ili izvršenje strane sudske odluke podnese Nikulinskom Rejonskom суду u Moskvi koji je donio predmetnu odluku, iz kog razloga je predlog predлагаča koji je podnijet neposredno ovome суду nedozvoljen, па je суд isti odbacio i odlučio kao u izreci rješenja.

PRIVREDNI SUD CRNE GORE
Dana, 16.03.2017. godine

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ovog rješenja može se izjaviti prigovor vijeću ovoga suda u roku od 30 dana od dana prijema pismenog otpravka rješenja